

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/255/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313207544
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5313207544.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanému: D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Mesto C., XXX XX . C., o zaplatenie 394,48 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 10C/218/2013-68 zo dňa 28. marca 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch III. a IV. zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a II. zostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie kapitalizovaného denného úroku z omeškania vo výške 10,75 eur zastavil (výrok I.). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 272,83 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 272,83 eur od 14.05.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Žalobu žalobcu vo zvyšku zamietol (výrok III.) a vyslovil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38 % (výrok IV.).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca žalobou doručenu súdu dňa 24.07.2013 v spojení s doplnením (špecifikáciou žalovanej sumy) doručeným súdu dňa 29.03.2016 žiadal, aby žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť sumu 394,48 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania v sume 74,04 eur, úrok z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 367,05 eur od 18.07.2013 do zaplatenia a trovy súdneho konania. Podľa žalobcu istina vo výške 394,48 eur pozostáva z istiny úveru bez úrokov do zosplatenia vo výške 69,07 eur, zosplatená istina vo výške 232,12 eur, úrok do zosplatenia vo výške 29,45 eur, ušlý úrok vo výške 33,37 eur, poplatky za upomienky vo výške 16,00 eur, poisťné vo výške 3,04 eur a zmluvná pokuta vo výške 11,43 eur. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 31.08.2010 úverovú zmluvu, ktorou poskytol žalovanému úver vo výške 349,00 eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v mesačných splátkach (počet 18) po 25,39 eur. Konečná splatnosť úveru bola určená na deň 28.02.2012. Žalovaný porušil podmienky zmluvy Úverové podmienky žalobcu (v ďalšom texte už len ÚP), pretože neuhradil v poradí 4. a ďalšie splátky. Preto podľa § 3, hlava 7 ÚP využil právo zosplatiť úver a výzvou zo dňa 28.04.2011 vyzval žalovaného na zaplatenie zostávajúcej časti úveru. Žalovaný na výzvu nereagoval.

Okresný súd ďalej v odôvodnení rozsudku uviedol, že z hľadiska skutkových zistení mal preukázanie uzavretie zmluvy medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.08.2010, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý účelový úver (na kúpu tovaru) vo výške 369 eur, z ktorej žalovaný uhradil 20 eur. Ďalej mal preukázané, že žalovaný zaplatil na úhradu úveru ďalšiu sumu 76,17 eur, z ktorej úhrady bola žalobcom na istinu započítaná suma 47,81 eur, na úrok suma 26,08 eur a na poisťenie 2,28 eur.

Okresný súd z hľadiska právnych záverov a úvah ďalej v odôvodnení uviedol, že úverovú zmluvu uzavretú medzi žalobcom a žalovaným posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (v ďalšom texte už len OZ), nakoľko má podobu formulárovej zmluvy s vopred určenými podmienkami a nemožnosťou ich zmeny. Úver poskytnutý žalovanému vyhodnotil ako spotrebiteľský úver podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v ďalšom texte už len zák. č. 129/2010 Z.z.) a po jej preskúmaní dospel k záveru, že neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) označeného zákona, nakoľko v zmluve sa uvádza len výška splátky 25,39 eur bez bližšej špecifikácie údajov o výške, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami. Okresný súd za podstatné považoval poukázať na skutočnosť, že zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru prehľadne vymedzuje povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval nároky, ktoré mu neprináležia. V dôsledku absencie náležitostí úverovej zmluvy uvedenej v § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., prijal záver, že podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyššie označeného zákona je potrebné považovať spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému za bezúročný a bez poplatkov. Ak teda mal preukázané, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 349 eur, na ktorý zaplatil 76,17 eur, nárok žalobcu je dôvodný čo do výšky 272,83 eur.

Úrok z omeškania priznal žalobcovi v žiadanej výške počnúc dňom 14.05.2011 s poukazom na skutočnosť, že žalovaný sa vyššie označeného dňa dostal do omeškania.

Konanie o zaplatenie 10,75 eur zastavil z dôvodu, že v tejto časti žalobca vzal žalobu späť podaním doručeným súdu dňa 29.03.2016.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (v ďalšom texte už len CSP).

2. Proti výrokom III. a IV. rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca, ktorý ich navrhol zmeniť tak, že žalovanému sa uloží povinnosť zaplatiť sumu vo výške 121,65 eur s príslušným úrokom z omeškania a trovy konania v plnej výške.

V dôvodoch odvolania namietal nesprávne právne posúdenie veci vo vzťahu k aplikácii § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. zo strany prvostupňového súdu. Podľa právneho názoru odvolateľa zmluva o úvere, ktorú uzavrel so žalovaným obsahuje náležitosť v zmysle vyššie označeného ustanovenia zákona, a to i za situácie, kedy istina, úroky a iné poplatky sú uvedené spolu v celkovej výške splátky. Toto je v úplnom súde so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách, o spotrebiteľskom úvere (v ďalšom texte už len Smernica č. 2008/48). Správnosť jeho právneho názoru v tomto smere vychádza i z rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15-Home Credit Slovakia, a.s. /Klára Bíroová (v ďalšom texte už len vec C-42/15). Žalobca ďalej poukázal na čl. 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii, v zmysle ktorého majú členské štáty EÚ zabezpečiť bezporuchovosť realizácie cieľov a politik Európskej únie (v ďalšom texte už len EÚ), ktorý článok zároveň vyvodil princíp nepriameho účinky európskeho práva prostredníctvom svojej judikatúry, t.j. vznik eurokonformného výkladu práva. Právny rámec pre potreby slovenského právneho poriadku poskytuje čl. 7 ods. 2 Ústavy SR. Odvolateľ zároveň v tomto smere poukázal i na judikatúru Súdneho dvora EÚ, napr. rozhodnutie C-106/77 Simmenthal a ďalšie. Tiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/344/2015-61 zo dňa 30.11.2016, ktoré podporuje jeho právny názor, že z ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. nevyplýva, že úverová zmluva musí obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov takým spôsobom, aby výška, počet a termíny splátok boli uvedené samostatne pre každú jednotlivú položku. Žalobca ďalej v odvolaní namietal nesprávny procesný postup prvostupňového súdu, ktorý má spočívať v tom, že ak vo veci vydal platobný rozkaz, tým judikoval, že zmluva o úvere neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, resp. naopak obsahuje všetky obligatórne náležitosti v súlade so zák. č. 129/2010 Z.z., keď v tomto smere vychádzal z názoru, že súd je povinný ex offio skúmať zmluvné podmienky spotrebiteľskej zmluvy.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 364, § 365 CSP), vychádzajúc z viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) a po preskúmaní ho v napadnutých výrokoch III. a IV. podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

5. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že prvostupňový súd prijal právne závery o charaktere úverovej zmluvy ako spotrebiteľskej i závery v tom smere, že úverová zmluva ako zmluva spotrebiteľská neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., bez skúmania podstatných otázok vzťahujúcich sa na prejednávany prípad a vyčerpávajúce odpovede na ne nedal ani v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tým ho zaťažil vadou podraditeľnou pod ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, čo malo za následok zrušenie napadnutého rozsudku v rozsahu podaného odvolania.

Podstatnou a prvoradou otázkou, ktorú mal súd v prejednávanej veci riešiť i z úradnej povinnosti bola otázka, či úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou alebo nie. I keď sám žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný je fyzická osoba - spotrebiteľ, táto okolnosť tvrdená v žalobe nezbavovala súd z úradnej povinnosti, či žalovaný pri jej uzavretí bol skutočne spotrebiteľom v zmysle definície § 52 ods. 4 OZ, nakoľko podľa obsahu úverovej zmluvy mal pri jej uzavretí vystupovať ako podnikateľ. Táto skutočnosť sama o sebe síce ešte neznamená, že by žalovaný pri uzavretí úverovej zmluvy nevystupoval ako spotrebiteľ, no nie je vylúčené ani to, že pri jej uzavretí mohol konať v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (napr. tovar zakúpený z účelového úveru použil na svoju podnikateľskú činnosť). Závery prvostupňového súdu v tomto smere (bod 10., str. 8 veta druhá odôvodnenia rozsudku) nie sú odôvodnené žiadnymi skutkovými zisteniami ani nevychádzajú z obsahu úverovej zmluvy uzavretej dňa 31.08.2010.

Ani závery prvostupňového súdu, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., nie sú presvedčivé. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenia možno konštatovať, že prvostupňový súd v tomto smere v podstate len citoval vyššie označené ustanovenie zákona bez toho, aby uviedol svoje právne úvahy, v čom konkrétne úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. Okresný súd sa v tomto smere v ďalšom konaní i novom rozhodnutí vysporiada s odvolacími námietkami žalobcu, najmä či na prejednávany prípad sú aplikovateľné závery rozsudku Súdneho dvora EÚ z 09.11.2015 vo veci C-42/15, eventuálne, či na prejednávany prípad je priamo alebo nepriamo záväzná Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, to všetko samozrejme za predpokladu, že okresný súd ustáli, že medzi žalobcom a žalovaným išlo pri uzavretí úverovej zmluvy zo dňa 31.08.2010 o vzťah spotrebiteľský.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia rozsudok prvostupňového súdu v napadnutých výrokoch zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ostatných výrokov rozsudku, ktoré neboli napadnuté odvolaním (výroky I. a II.) zostali týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

6. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)